

tige os med Normalarbejdsdagen. Jeg havde ventet, at D'Herr. Socialister vilde have taget Ordet her, hvor der er Tale om dette Princip, om Normalarbejdsdagen, thi her, hvor der er Tale om Dyrslægerne's Arbejdsdag, gælder jo Princippet om Normalarbejdsdagen. De maa vide, at en halv Dag er 4 Timer for Dyrslæger, men nu forhøjer man det til 5 Timer, og deri ligger jo, at en halv Normalarbejdsdag er over 4 Timer. Det kan ikke hjælpe, naar de ikke ville tale om Princippet her, at de saa tale om Normalarbejdsdagen, da Spørgsmaalet her er rejst fra Udvalgets Side og slaaet fast, at det vil blive over 4 Timer. Det er noget, som jeg rigtig nok ikke har tænkt mig, og jeg vil sige, at for mig ligger der ikke noget Princip i, hvad enten det bliver 4 eller 5 Timer, og jeg havde ikke troet, at den Motivering skulde komme frem fra den ærede Ordførers Side. Jeg anbefaler saaledes mit Endringsforslag under Nr. 42, thi ellers vil jeg hellere, at man følger Lovforslaget, men dog saaledes, at der ingen Misforstaaelse kommer til Stede, og saaledes, at de ikke saa ud over 8 Kroner for en hel Dags Arbejde, men naar de arbejde ud over 4 Timer, saa de de 8 Kroner. Forhølet er jo dette nu, at for en halv Arbejdsdag, der for Dyrslægerne beregnes til 4 Timer, saa de 2½ Kr., men ud over 4 Timer saa de 5 Kr., uanset hvor længe Forretningen varer. Som jeg sagde i forrige Møde, har Spørgsmaalet været rejst, men den høitærede Minister svarede, at der ikke kunde være Tale om mere end to halve paa en hel, saaledes at de ikke saa mere end 5 Kroner. Nu vil man gøre en ny Opfattelse gældende, og det kan jeg ikke være med til. Det er min Mening, at Dyrslægerne skulle have Betaling for deres Arbejde. Jeg vil ikke stille mig imod Dyrslægerne. Naar de udføre deres Arbejde paa en god og forsvarlig Maade, bør de ogsaa have Betaling derfor. Jeg vilde ellers ikke der stille mig imod Udvalget og stemme for, som det staar i Regeringens Forslag, at Dyrslægerne saa 1 Kr. i Befordringsgodtgørelse i Stebet for, som af Udvalget foreslaaet, 75 Ore. Jeg vilde gaa med dertil, skønt det er den Bestemmelse, som rammer Dyrslægerne haardest — jeg vil nemlig ikke gerne stille mig i Opposition til Udvalget. Men efter at Udvalget har lagt den Mening ind i Forslaget, som ikke skulde være i Regeringsforslaget, foretrækker jeg Regeringsforslaget for, hvad der er fremkommet fra Udvalgets Side. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale at stemme for de af mig stillede Endringsforslag.

Judenrigsministeren (Singerløv):

Den ærede Ordfører dvælede ved, at jeg havde udtalt i Gaar, at jeg forbeholdt mig visse Redaktionsændringer. Udtrykket „Redaktionsændringer“ var maaske mindre korrekt valgt, hvis jeg da har brugt det Udtryk. Jeg har ment, at Lovforslaget paa forskellige Punkter trænger til en ny Affattelse, men jeg skal ikke skjule, at denne Affattelse til Dels ogsaa vil komme til at angaa Realiteter, ikke saaledes at forstaa, at der vil blive Tale om større Forandringer, men saaledes, at der vil blive Tale om mindre Forandringer paa enkelte Punkter. Jeg tror f. Eks. under Nr. 8, at det er en almindeligere Affattelse af Stykket, som maa tilstræbes. Ogsaa paa andre Punkter vil der kunne blive Tale om Revision. Der vil saaledes blive mere Arbejde i den Retning, end jeg havde tænkt mig, før jeg havde hørt det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen), og jeg kan ikke nægte, at det ærede Medlem er i den Materie meget skarpsindig. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem har Uret paa et Punkt, nemlig naar han siger, at der sidder praktiske Landmænd i Udvalget, og det er Ministeren ogsaa; men dog vil det ærede Medlem have, de andre skulle stemme for det, han vil; men derved underkender jo det ærede Medlem de andre Herrers Competence, som sidde i Udvalget; det synes, som om han skal være den eneste, der forstaaer det; men det kan det ikke gaa an at sige. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem har sagt adskilligt, der viser, hvor nøje han er inde i Sagen; men undertiden synes han at gaa for vidt. F. Eks. gjorde han meget skarpsindig Afstillelse mellem Mælkehandel og Mælkehandlere. Jeg tror ikke, at der kommer nogen Realitet af denne Forstel; men det er et Spørgsmaal, som jo kan blive undersøgt. Det er urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at hvis man vedtager Flertallets Forslag, at „paa lovlig Maade“ skal udgaa, saa kan det blive ulovligt. Det er for raft sluttet (Bertelsen: Jeg spørger blot). Det behøver der ikke en Gang at spørges om, det følger af sig selv, at saaledes kan man ikke vende om derpaa. Jeg tror, det ærede Medlem er for skarpsindig, naar han mener, at det, om der skal regnes med 4 eller 5 Timer, staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om Normalarbejdsdag. Dermed har det ikke det fjerneste at gøre. Der er blot Spørgsmaal om, hvor mange Timer der skal regnes ved Diætberegning (Bertelsen: Det var Ordføreren). Ja maaske en anden er kommen dermed; men det ærede Medlem understre-